

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний педагогічний університет
імені А. С. Макаренка

До **91**-ї річниці

Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка

Суть виховання полягає саме в тому, що старше
покоління передає свій досвід, свою пристрасть,
свої переконання молодшому поколінню.

А. С. Макаренко

*Мій університет –
моя гордість:*

діалог триває

ЕФЕКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ
І КОНТРОЛЮ ЯКОСТІ ЗНАНЬ
У ЛІНГВІСТИЧНІЙ ПІДГОТОВЦІ
МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

Суми
Видавництво СумДПУ імені А.С. Макаренка
2016

УДК 378.4 СумДПУ (082)
ББК 74.584 (4УКР-4 СУМ)я43
М57

Друкується згідно з рішенням засідання кафедри української мови
Сумського державного педагогічного університету
імені А.С. Макаренка
(протокол № від 14.12.2016)

Рецензенти:

Кириленко Н. І., кандидат філологічних наук, доцент.

Дейниченко Н. П., кандидат філологічних наук, доцент.

М 57 Мій університет – моя гордість: діалог триває: збірник студентських робіт / Вступне слово проф. О. Семеног // За ред. О. Семеног, Н. Громової, М. Ячменик. – Суми : Вид-во СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2016. – 60 с.

Редакторський колектив кафедри української мови: д.п.н., проф., завідувач кафедри О. Семеног (головний редактор), к.п.н., доц. Н. Громова, викл. М. Ячменик (відповідальний секретар).

У книзі подано науково-популярні роботи студентів, написані і виголошені під час усеукраїнського науково-практичного семінару «Університет III тисячоліття: виклики сьогодення та перспективи розвитку», що приурочений до 92-ї річниці від дня заснування Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка. Авторським колективом підготовлено листи-послання для студентів-першокурсників, які будуть навчатися через 10 та 100 років; есе-подяки, поезії присвячені рідній Альма-матер.

До збірника увійшов творчий проект виконаний членами студентського наукового гуртка «Медіакультура вчителя-словесника».

Книга розрахована на студентів, учнів, викладачів, учителів та всіх, хто цікавиться історією, традиціями рідного університету.

УДК 378.4 СумДПУ (082)
ББК 74.584 (4УКР -4 СУМ)я43

© Семеног О. М., 2016

© Вид-во СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2016

ЗМІСТ

<i>Семенов О. М. Замість передмови</i>	4
<i>Розділ 1. «За всі рідніший нам Педагогічний»</i>	13
<i>Богород Оксана</i>	13
<i>Гребенюк Анна</i>	15
<i>Майборода Євгенія</i>	16
<i>Роєнко Дарина</i>	17
<i>Шпак Наталія</i>	18
<i>Корсун Юлія</i>	20
<i>Чирченко Руслана</i>	22
<i>Лябах Аліна</i>	23
<i>Кисельова Марина</i>	24
<i>Осьмук Анна</i>	26
<i>Лобода Галина</i>	27
<i>Ситник Оксана</i>	28
<i>Сцельна Єлизавета</i>	30
<i>Мужило Тетяна</i>	31
<i>Зарва Дарина</i>	33
<i>Ялова Анна</i>	35
<i>Данілевська Наталія</i>	37
<i>Платур Алевтина</i>	39
<i>Трофимовська Марина</i>	40
<i>Темченко Оксана</i>	42
<i>Пугач Олександр</i>	43
<i>Мошенська Ярина</i>	44
<i>Саларьова Аліна</i>	46
<i>Розділ 2. Медіапроект «Гумористично про туристичний Педагогічний»</i>	48

ДІАЛОГ ТВОРЧИХ ОСОБИСТОСТЕЙ:
ПРАКТЕОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД
(замість передмови)

Дорогі друзі!

У збірнику подані конкурсні роботи всеуніверситетського конкурсу на кращу творчу роботу «Мій університет – моя гордість» (з нагоди святкування 91-ї річниці з дня заснування Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка у 2015 році), який відбувся 18 грудня 2015 року.

Мета щорічного Конкурсу: виявити творчі здібності авторів; знання історії університету, факультетів, діяльності окремих науковців університету; сформувати в учасників уміння спостерігати, систематизувати, аналізувати, узагальнювати інформацію, створювати авторські продукти в науковому, художньому, публіцистичному, мистецькому стилях.

На конкурс запропоновано самостійні індивідуальні або колективні творчі роботи студентів та викладачів відповідно до таких номінацій:

- «Наукове дослідження»,
- «Презентація педагогічного досвіду»,
- «Художній твір, присвячений університету»,
- «Фотоколаж»,
- «Реклама університету» (друкована, -аудіо, -відео),
- «Музично-хореографічна композиція».

Девіз конкурсу: «І в нас є щось своє, нами і по-нашому зроблене для цивілізації світу; і своє є і в науці, і в мистецтві, і в суспільстві. Настане час, коли до нас будуть уважно прислухатися і на Заході» (О. Потебня).

Я теж хочу розповісти про свій університет.

Університет – це особливий світ зі своєю системою стосунків, цінностей і традицій, а університетські роки – це роки не тільки осягнення науки, а й формування особистості. Авторитет альма-матері визначається його науково-навчальним потенціалом.

Безперечно, формування та реалізація творчих якостей майбутніх учителів-дослідників залежить від особистісних якостей професорів, котрі володіють високою методологічною культурою, гуманістичним стилем наукового мислення, оперативно реагують на неперервно мінливі вимоги до професійної компетентності, уміло залучають до спільного наукового дослідження студентську молодь.

Передусім кілька слів скажу і про свої студентські роки. У далеких 1980-1985 рр. я навчалася на філологічному факультеті Харківського державного університету імені О. М. Горького. Навчалася української мови і глибоко шляхетної духовності. Викладачі, представники «старої інтелігенції» мали ґрунтовну підготовку з лінгвістики та літературознавства, володіли секретами ефективного живого слова, мовним чуттям, загалом навіть у період втрати родинно-мовних виховних джерел залишалися справжніми україномовними особистостями.

В умовах відсутності ґрунтовних шкільних підручників конспекти з низки фахових дисциплін – сучасної української мови, вступу до слов'янської філології, історичної граматики, літератури XX століття, зарубіжної літератури, які читали доценти А. Авксент'єв, І. Муромцев, В. Калашник, А. Веневцева, Ю. Безхутрий, Н. Корж, професори З. Голубева, Ф. Медведев, виконували для студентів роль опорних конспектів для проведення уроків у загальноосвітній школі. Своєю повагою до студентів, лекторською майстерністю, змінам доторкуванням філософської проблематики до всіх життєвих сфер, відданістю ідеї, чесністю і порядністю, щирістю, людяністю, інтелігентністю, добротворністю яскраві особистості виховували відчуття величі світової філософії, закладали основи естетико-інтелектуальної культури й естетичного саморозвитку і спонукали до наполегливої естетико-педагогічної діяльності.

Історичну граматику викладав відомий мовознавець, доктор філологічних наук, професор Медведев Федір Пилипович. Автор досліджень з історичної граматики, історії української літературної мови, української фразеології. Декан філологічного факультету, доцент Леонід Григорович Авксент'єв читав синтаксис сучасної української мови, спецкурси та вів наукові семінари. Талановитий

керівник, вихователь, організатор науки сприяв творчому зростанню здібної молоді. Як декан, А. Г. Авксент'єв доклав великі зусилля для видання тритомного «Словника мови творів Г. Квітки-Основ'яненка» (Харків, 1978-79). Теплі спогади про душевне тепло, людяність, доброту і вимогливість Леоніда Авксент'єва пам'ятають і бережуть у своїх серцях сотні його випускників.

Зінаїда Сергіївна Голубєва, доктор філологічних наук, заслужений професор Харківського університету благословляла мене на професійний шлях. Непересічна особистість, авторитетний педагог і вчений, чи не першою сміливо звернулася до літератури періоду «розстріляного Відродження», завжди була прикладом принциповості і твердості в обстоюванні своєї позиції.

Безхутрий Юрій Миколайович, тепер доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри історії української літератури, декан філологічного факультету, читав нам лекції з базових навчальних курсів: «Вступ до літературознавства», «Теорія літератури». Анатолій Ананійович Сагаровський, авторитетний фахівець у галузі діалектології та культури мови занурював у світ говорів.

Разом із тим тодішнім студентам філологічного факультету українського відділення в університеті, розташованому в багатомільйонному прикордонному місті на сході України, лише фахові предмети читалися українською мовою, тож наші мовні особистості (майбутніх філологів, учителів української мови) довгий час залишалися «надщербленими». Та й освітні програми як шкільні, так і вузівські орієнтували лише на знання, вдосконалення переважно репродуктивних умінь; про особистість, яка повинна стояти в центрі навчально-виховного процесу, її внутрішній світ не йшлося, як не передбачалися серед принципів добору змісту навчального матеріалу і принципи народності і культуровідповідності.

Кандидат філологічних наук, доцент Венєвцева Любов Василівна викладала вступ до слов'янської філології і польську мову, а ще усі роки навчання була куратором моєї групи. Як керівник авторського колективу, який укладав тритомний «Словник мови творів Г. Квітки-Основ'яненка» (1978–1979), вона прилучала до такої роботи і нас, студентів 80-х років ХХ ст. Її невичерпна енергія

й працелюбність стимулювали всіх, хто мав честь бути знайомим із нею і її науковою, методичною і викладацькою діяльністю, бути постійно у творчому пошуку. Сьогодні, викладаючи студентам другого курсу «Вступ до слов'янської філології», я продовжую подумки дискутувати зі своїм куратором стосовно багатьох проблем діалогу культур.

Упродовж усіх років я була стипендіатом імені Т. Г. Шевченка, старостою групи. А ще втілювала мрію бути журналістом: друкувала репортажі й нариси в газетах «Харківський університет», обласного («Ленінська зміна»), республіканського («Молодь України») рівнів. Писала про своїх однокурсників (В. Сердюк, А. Дерську, А. Уліщенка, Г. Оберемок), студентів інших груп і факультетів, про музей-бібліотеку імені Миколи Островського (м. Харків), ботанічний сад, про українсько-чеську дружбу, про Берлін і Німеччину, де разом із друзями з різних факультетів працювала у 1983 р. в інтернаціональному будівельному загоні.

Особливе слово хочу сказати про Ігоря Вікторовича Муромцева, керівника дипломної роботи. Унікальна риса відомого вченого-мовознавця – це батьківська турбота про студентів-дипломників і надання їм можливості зростати професійно. Слухати його, розпитувати, дискутувати з ним – було найбільшою радістю. Ігор Вікторович читав фонетику сучасної української мови, захоплено вів науковий семінар «Морфеміка і словотвір сучасної української мови». На власному прикладі показував: наука не любить лінивих і байдужих. Тому моя дипломна робота «Індивідуально-авторські неологізми у творах О. Гончара» була нагороджена дипломом Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти УРСР першого ступеня.

У 1985 році я з відзнакою закінчила Харківський державний університет, отримала спеціальність «Філолог. Викладач української мови та літератури», рекомендацію до вступу в аспірантуру по кафедрі української мови. Майже тридцять років викладаю лінгвістичні, лінгводидактичні курси студентам поряд із колегами-вченими, яких і ви, дорогі друзі, добре знаєте.

Тому наступне слово – про кафедру української мови Сумського державного педагогічного університету імені Антона Семеновича Макаренка, яка є потужним науковим підрозділом. Її історія сягає тисяча дев'яťсот двадцять четвертого року. Професійним і широким визнанням серед науковців, освітянської громади міста, області й України загалом кафедра завдячує таким видатним мовознавцям, як С. Дорошенко, Л. Скрипник, Л. Бова, О. Скорик, Г. Малишко. Сьогодні колектив успішної кафедри належно поцінований у сучасній лінгвістиці, лінгвометодичі як в Україні, так і за кордоном. Тривалий період кафедрою керували канд. філ. н., доц. Поставний В., Герман В.

Двері нашої кафедри відкриті для всіх: студентів, викладачів, учнів – зранку і до пізнього вечора. Викладачі створюють особливий світ осягнення лінгвістичної науки через «сродну» працю. На заняттях, численних наукових і виховних заходах, які ми проводимо завжди спільно зі студентами, ненав'язливо переконуємо, що життя наше вимірюється насамперед ступенем ціннісного сходження, і ця цінність досягається завдяки мові. Кожна мова унікальна, рідна ж українська мова – це наша молитва, честь і гідність... І «найбільша хвороба – це хворіти духом» (Г. Сковорода). А «не такі ми і кволі», – писала Л. Костенко, адже є спадкоємцями глибокої за змістом і потужної за своїм навчально-виховним впливом педагогічної традиції «серце віддаю дітям», творці якої – К. Ушинський, А. Макаренко, В. Сухомлинський.

У роботі ми дотримуємося праксеологічного підходу. Польський дослідник Т. Котарбінський визначив праксеологію як загальну теорію ефективної організації діяльності, дисципліну, що синтезує дані різних наук, які відносять до організації праці, як «граматику дій», що у практичному відношенні з'ясовує шляхи і засоби підвищення продуктивності праці в кількісному і якісному смислах. Специфіку педагогічної праксеології пояснюють І. Колесникова та Є. Титова, концентруючи увагу на таких характеристиках поняття, як «якість педагогічної діяльності, педагогічної дії» (якість педагогічної діяльності, якість діяльності педагога або педагогічного колективу, якість організації педагогічного процесу тощо); успішність

(успішність педагогічної діяльності, педагогічний успіх), продуктивність (продуктивність педагогічної діяльності, продуктивність педагога, продукт педагогічної діяльності); результативність (результативність педагогічної діяльності, результати педагогічної діяльності та її конкретних видів); ефективність (ефективність педагогічної діяльності, ефективна дія, педагогічний ефект). Якість, Успішність, Довіра – такі риси діяльності кафедри української мови Сумського державного педагогічного університету імені Антона Семеновича Макаренка.

Кафедра є центром мовно-професійної підготовки студентів, магістрів, яка здійснюється на основі глибокої диференціації та індивідуалізації освітнього процесу, запровадження інноваційних педагогічних технологій; є центром науково-дослідницької діяльності, що реалізується через підготовку дисертацій, науково-навчальної літератури нового покоління, у тому числі на електронних носіях; є центром науково-методичної майстерності і методичної допомоги вищим і загальноосвітнім навчальним закладам області. Кафедра вбачає своє призначення в розвитку культуромовної особистості фахівця на основі поєднання фундаментальної освіти з практикоорієнтованою підготовкою: навчальні курси професор Т. Беценко, доценти І. Браги, В. Герман, Н. Громової, А. Дорошешко, О. Кумеди, В. Поставного, А. Силки, ст. викладачів А. Анманчук, А. Михайлюк, Ю. Паляничко спрямовують на пізнання соціолінгвістики, комунікативної, когнітивної лінгвістики, етнолінгвістики, лінгвокультурології, лінгвофольклористики, лінгвістики тексту, мовленнєвої комунікації, історії української мови, стилістики, риторики, методики навчання української мови. У кожного з нас особливе відчуття студента і його творчого потенціалу. Власним оптимістичним прикладом виховуємо у своїх учнях глибоко вкорінену соціальну відповідальність, стильову індивідуальність, толерантність, наукову етику, включеність у європейський і світовий культурний контекст.

Уже п'ятий рік спільно з управлінням освіти і науки Сумської обласної державної адміністрації проводимо обласний етап Міжнародного конкурсу з української мови імені П. Яцика (студенти

Ю. Грицай, О. Король, А. Машталер та ін. - переможці конкурсу); обласну олімпіаду з української мови. Виконуємо дослідницький проєкт «Кафедра вищого навчального закладу – загальноосвітня школа – Мала академія наук – наукова установа: діалог і взаємодія». У межах проєкту впродовж 12 років успішно керує роботами молодих дослідників Сумського територіального відділення МАН канд. філ. н., доц. Н. Дейниченко; її учні – традиційно призери як обласного, так і всеукраїнського етапів конкурсу МАН. Тривалі і міцні зв'язки кафедри із загальноосвітніми навчальними закладами підтримують методисти Л. Михайлюк, Л. Лиманчук.

Ми – відкриті для колег, до світу і часу, в якому живемо. Відповідно до укладеної угоди про науково-дослідну співпрацю вивчаємо досвід і здійснюємо обмін науковими напрацюваннями з проблем розвитку культуромовної особистості вчителя, викладача з Брестським державним університетом імені О. С. Пушкіна, Центром вивчення української мови і культури в місті Нижнекамськ (Республіка Татарстан). Результати співпраці відбито в дослідницькій колективній темі кафедри «Аналіз мовних одиниць різних рівнів» (керівник – доц. А. Силка), а також у наукових студентських роботах М. Ашурової, М. Масько, Є. Обравит, Т. Реви, Л. Фінашина (керівники – проф. Беценко Т., доц. Брага І., доц. Силка А., доц. Громова Н.). В. Поставний, В. Герман тривалий час виступали на обласному радіо, телебаченні, проводили лекції в товаристві «Просвіта».

Результатом тісної співпраці з ученими Національного університету імені Т. Шевченка та власного наукового пошуку є монографія «Мова українських народних дум: текстово-образні універсалиї» професора, доктора філологічних наук Беценко Т. Під керівництвом доктора філологічних наук, професора, члена-кореспондента НАН України, директора Інституту української мови НАН України П. Гриценка доцент Кумеда О. підготувала до друку монографію «Східнополіське діалектне оточення П. Куліша та його мова». Навчальні посібники «Від звуку до тексту: Аналіз мовних одиниць різних рівнів» (колективна праця, кер. – доц. Силка А.), «Методика викладання української мови (Н. Дейниченко,

О. Семенов), «Культура наукової української мови», «Етнолінгвістична культура вчителя», «Вступ до словянської філології» (О. Семенов), «Культура української мови» (В. Герман, Н. Громова) з грифом МОН України здобули заслужене визнання серед учнівської і студентської молоді, учителів, викладачів. У тісній співпраці з викладачами Національного університету імені Т. Шевченка, Національного педагогічного університету імені Михайла Драгоманова, Інституту педагогіки НАПН України, Інституту педагогічної освіти і освіти дорослих НАПН України викладачами кафедри розроблена програма з української мови для профільного навчання учнів, затверджена МОН України, видано посібник «Мова наша – українська» (керівник проєкту – академік А. Мацько), що поглиблює знання з історії мови, сучасного українського та світового мовознавства, розширює уявлення про лінгвістику тексту, теорію мовленнєвої діяльності. Праці наших колег надруковані в Польщі, Росії, Чехії.

Влучно пише Ліна Костенко: «При майстрах якось легше. Вони – як Атланти, держать небо на плечах. Тому і є висота». Водночас згадуємо і такий вислів: «Якщо Ви покладісте знанням, дайте іншим запалити від нього свої світильники». Естафету підхоплюють молоді колеги, випускники нашого факультету. О. Кумеда успішно виконує обов'язки заступника завідувача кафедри, а К. Грамма – обов'язки заступника директора ФІСФ із наукової та виховної роботи, Н. Громова відповідає за педагогічну практику майбутніх філологів і не уявляє свого життя без постійних методичних розробок, аспірантка М. Ячменик керує студентським гуртком «Медіакультура вчителя-словесника» та виконує обов'язки шеф-редактора газети СДПУ імені А.С. Макаренка «Гаудеамус», О. Кулікова – незамінний помічник для студентів і викладачів. У тісній взаємодії досвідчених і енергійних, мобільних викладачів, а також студентів у 2014 році на базі кафедри української мови провели всеукраїнські і обласні науково-практичні семінари «Енергетика Шевченкового слова у вихованні української мовної особистості», «Українська мова: науково-освітні виміри», «Університет III тисячоліття: реалії та перспективи розвитку».

У конкурсі-есе «Мій університет-моя гордість» взяли участь понад 100 учасників нашого навчального закладу, а до конкурсу до Міжнародного дня рідної мови «Рідна мова – моя честь і гідність» були залучені студенти СумДПУ, Сумського кооперативного технікуму, Сумського машинобудівного коледжу, Київського технікуму харчової та торгової промисловості.

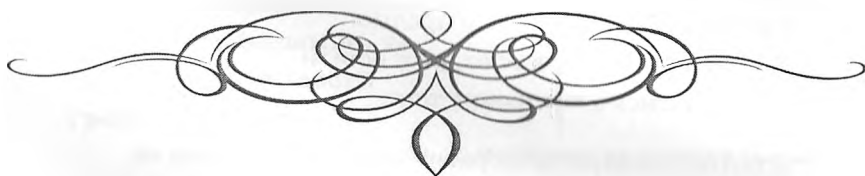
Це кафедра, яка забезпечує якісну освіту, виховує самостійну, самодостатню інноваційну особистість, котра здатна сприймати і створювати інноваційні продукти, діяти відповідально і творчо застосовувати набуті компетентності. Така освіта є прогностичною і навчати на випередження. У перше десятиліття ХХІ ст. виформувалися лінгвофілософія, комунікативна лінгвістика, лінгвокогнітологія, лінгвокультурологія, медіалінгвістика, лінгвістика тексту, прагмалінгвістика, теорія комунікації, українська мова як іноземна. Основні положення цих наук мають знайти належне місце в освітньо-кваліфікаційних програмах підготовки фахівців.

На порозі 90-ліття рідного університету очеться наголосити, що сенс нашого життя у «сродній» праці. Саме у праці – наше здоров'я, наша краса, наша свобода, велич існування, культура, мораль, самовдосконалення, самореалізація. Кожна праця заслуговує на повагу, вчительську працю вважають однією з найбільш складних і благородних у світі. Учитель – це передусім людина культури, духовно багата, гуманна, творча особистість, віддана своїй педагогічній справі, захоплена нею, розуміє її цінності і володіє розвинутим прагненням до творення Краси, Добра, Істини, Надії. Володіючи сильним характером і глибоко вкоріненою відповідальністю, Учитель не ламається під тягарем важких випробовувань, не дає й іншим спіткнутися, наповнює внутрішній простір своїх учнів ясним розумом, дивовижною ерудицією, благородними почуваннями, чистотою помислів, вірою в Україну.

Господнього Благословення нам на многії літа і благії справи!

Розділ 1. За всіх рідніший наш Педагогічний...

(Присвяти Альма-матер)

Жанр: поезія

Виконала:

студентка II курсу

Інституту педагогіки та психології

Богород Оксана

За всіх рідніший наш Педагогічний!
Старенький – навіть не вісімдесят,
Аж дев'яносто років радо кличе
Після канікул вчитися назад!

І їдуть звідусіль, спішать від дому,
Хто на комерцію, хто на бюджет.
В нас добре всім знайомий та відомий
Педагогічний університет.

«Філфак, фізмат, музпед та історичний!», -
Кричать: «Ще не вступив? Вступай тепер!»
Активно закликає природничий,
З ним разом ІФК та ІПП.

І перший курс так боязко ступає
В життя їм невідоме дотепер.
Бо жоден з них не відає, не знає,
Що саме їм готувить «універ».

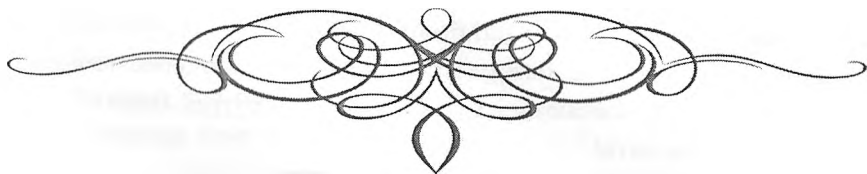
На лекції всі ходять мов на свято,
Сидиш собі, та й слухаєш предмет.
Хоч часом з ліжка важко дуже встати
І виплутатись з ковдрових тенет.

А потім семінари, реферати -
Лише для знань потрібен Інтернет,
Бо зараз маєш вчитися завзято,
Щоб не лишити рідний факультет.

Час швидко плине, в небуття відходить -
Куди й подівся, спробуй зупини.
І поки всі складеш борги на «парах»,
Щось тихо так заходить зі спини...

Вже сесія на носі! Страх підходить.
Але стривай, не бійся, припини.
Проходить все, і це також проходить.
Ти нерви, друже, краще бережи.

Зате як вже закінчиш ти навчання,
Отримаєш заслужений диплом -
Згадаєш з теплом наш коханий
Державний імені А. С. Макаренка.

Жанр: лист

**Виконала: студентка 3 курсу
факультету іноземної та
слов'янської філології
Гребенюк Анна**

Не існує завтрашнього дня. Майбутнє укладене в сьогодні.

Тільки сьогодні може стати днем порятунку людини.

Дейл Карнегі

Вітаю вас, майбутні студенти!

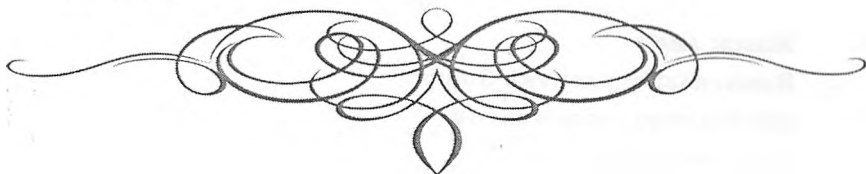
Неможливо дізнатися заздалегідь, що чекає кожную людину у майбутньому, як зміниться життя, які принесе переживання. Тому я пишу вам із сьогоднішнього і сподіваюся, що цей лист збадьорить вас у сесію і викличе посмішку. Дійсно, зараз у вас найкращий час, який ви не забудете ніколи. Як би вам важко не було здавати іспити, всі недоспані ночі, втрачені вихідні – це все крихти порівняно з тим, які позитивні моменти принесе вам рідний університет: нові знайомства, друзі, можливість розвиватися, навчання у вищому навчальному закладі – це не тільки пари, заліки і іспити, це бурхливе студентське життя!

Я студентка 4 курсу нашого СумДПУ імені А. С. Макаренка. Зараз 2015 рік, війна в Україні ще триває, ми прагнемо змін, відстоюємо свої права, сподіваємось, що вам не буде соромно за нас і покладаємо на вас величезні надії!

Особисто я – майбутнє мого Університету уявляю не як навчання студента в університеті, а як життя студента в університеті. Студент вступає в університет не тільки для того, щоб опанувати досконало історію, літературу чи іноземні мови. В університеті він формується як особистість. Має змогу виявити свої здібності, приховані якості. Тут кожен має змогу розвиватися в

тому напрямі, який йому найбільше до вподоби. Я впевнена, що навчання для вас буде легким і незабутнім, а ще я знаю точно, що в Педагогічному навчаються і працюють найкрутіші люди !

Нехай щастить!

Жанр: поезія

**Виконала: студентка 3 курсу
факультету іноземної та
слов'янської філології
Майборода Євгенія**

У цей святковий день прекрасний,
У день народження твого,
Мій кращий в світі альма-матер
Я напишу листа цього.

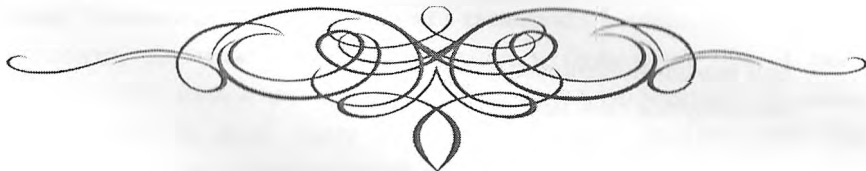
Бажаю я тобі ще довгих
Літ існування в добрий час.
Нехай ще стільки ж подаруєш
Ти світу білому прикрас.

Що ж за прикраси то?
Це люди, що дарували нам знання,
Це ті, кого ми не забудем,
В руках яких наше життя.

Бажаю успіхів тобі
І гідних магістрантів,
Бажаю злагоди і теплих слів,
А ще купу талантів.

Відмінників тобі, трудяг,
Всіх тих, хто вчитись любить.
Ти знай, що той щасливий час
Прожити хочу я ще раз.

І на останок, у таку хвилину
Я дякую тобі, що ти ще є.
Ти той ліхтар, що вказує стежину.
Витку таку, до кращого життя.

Жанр: поезія

**Виконала: студентка природничо-географічного факультету
Роєнко Дарина**

Питання, де здобуть освіти?
Який університет обрати?
Їх так багато є на світі.
Куди оригінал подати?

Гарний Оксфорд, Гарвард гарний
До них далеко, жаль, летіть.
СумДПУ теж не останній,
Бо вчать у ньому як навчить.

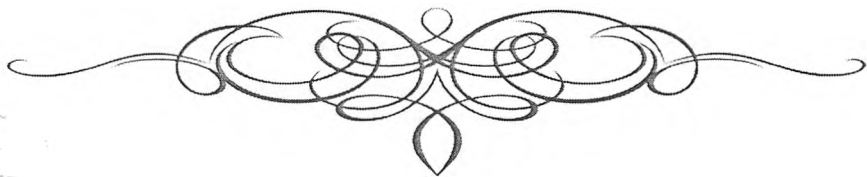
Має він п'ять факультетів,
Два інститути – всі сім'я.
Чимало вчиться тут студентів,
Серед яких навчаюсь я.

Хочу кожному сказати
Університет то – моя гордість!
Не варто інше щось шукати,
Мій вибір, це не випадковість.

Чиє ім'я він прославляє...
Не просто вчителя, а педагога
Антоні Семеновича Макаренка!
Педагог, звання від Бога!

Він молодий відносно,
Та здобутки свої має,
Йому було ось дев'яносто,
Та оберти Він не збавляє.

Яке майбутнє його жде?
Студенти пишуть його повість.
Все вперед, вперед іде
Мій університет, то – моя гордість!

Жанр: есе

**Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської
філології**

Шпак Наталія

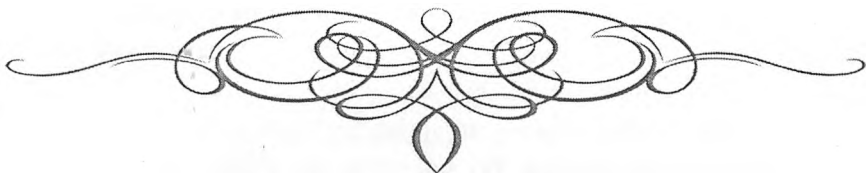
Я студентка Сумського державного педагогічного університету імені Антоні Семеновича Макаренка. Кожен рік навчання тут підтверджує те, що я зробила правильний вибір. Педагогічний університет – це своєрідний мотиватор, що змушує діяти, боротися

та кожного разу доводити право на існування твоєї особистості. Він не лише мотивує, а й дисциплінує та загартовує, що в майбутньому дасть змогу досягти успіху. Чому?

Для мене університет – це друга домівка, де усі поважають та підтримують один одного. Тут мої друзі, що завжди допоможуть та підбадьорять. Кожен викладач – справжній майстер своєї справи. Намагаючись передати нам усі свої знання та досвід, він вкладає у заняття частинки своєї душі, щоб виховати нас справжніми педагогами. Викладачі – головна перевага нашого університету. Вони намагаються знайти та розвивати здібності кожного студента. До них можна звернутися у будь-який час, і вони допоможуть, немов ми – їх діти. Я обрала цей університет, бо знаю, що він дасть мені гідну освіту та чимало можливостей для саморозвитку та самореалізації.

Важливо також те, що я можу не лише розвивати розум, а й збагачувати душу. Активне студентське життя не дає всидіти на місці ні хвилинки. Ми, як студенти, забезпечені усім необхідним для досягнення творчих успіхів. Ми маємо чудову бібліотеку, де можемо зануритися у звабливий світ знань. І для цього не потрібно бігати по місту у пошуках тої чи іншої книжки. Серед великої кількості гуртків можна вибрати той, який найбільше реалізує наші творчі амбіції. Університет – велика родина, в якій є свої звичаї, традиції та свята. Нам ніколи не буває нудно, адже дуже часто проводяться тематичні вечори, квартирники та конкурси.

Отже, я впевнена, що закінчивши університет, я отримаю стабільну, високооплачувану роботу, а звання «Випускник СумДПУ» буде достойно оцінене!

Жанр: есе

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Корсун Юлія

Зазвичай про любов не кричать, не горляють та не говорять кожного дня. Про любов мовчать та тихенько гріють у серці. Про любов складають музику, пишуть вірші та велику кількість всіляких особливих для душі слів. моя місія зараз є важливою та відповідальною. Я не збираюся прославляти Сумський державний педагогічний університет, я хочу розповісти про любов до нього. Тихо, мовчки, але щиро.

Мені здається, кращого часу, ніж університетське життя просто апріорі не існує. Ми вважаємо себе дуже дорослими, але досі скаржимося на життя, наче маленькі. Надто розумні на лекціях, але надто скромні та мовчазливі на семінарах. Засинаємо на парах, але скільки ж бадьорості в наших очах, коли ми переступаємо поріг буфету. На кожній парі у нас шоу «Інтуїція»: пощастить чи ні, вгадаю чи знову не мій день. Кожний новий робочий тиждень – це ще те реаліті-шоу зі своїми скандалами, інтригами та розслідуваннями. А ви знаєте, як воно: зустрітися з викладачем в коридорі після того, як пропустив його пару? А от я знаю. Відчуття не дуже, не раджу повторювати в реальному житті. Один з викладачів колись нам сказав: якщо стоятиме вибір між мною та ним/нею (вашою другою половинкою), вибирайте друге; бо я нікуди не дінуся, а от він/вона – може. Порада вдала. Та трошки пізніше нам дуже чітко дали зрозуміти, сонний ти чи напівживий, кривий чи косий, найліпший лікар – пари. Одна година плюс двадцять завжди нескінченних хвилин, і ти як новенький. Ще й тільки подумати, з університетом ми проводимо набагато більше часу, ніж

із коханою людиною. Це вже солідне зазіхання на наше особисте життя. От ви тільки гляньте, із нашим навчальним закладом пов'язано та переплетено стільки особливостей, що його просто неможливо не любити.

Шукаєш щастя? Педагогічний тебе чекає. Тільки прийди до нього світлим, щирим, добрим та з відкритим серцем. Будь готовим виділити місце у своїй душі, котре заповнить цей університет. Натомість він подарує тобі ще більше. Досвід, який ти отримаєш, ні з чим не порівняти. Друзі, яких ти тут знайдеш, залишаться з тобою на все подальше життя. А що найголовніше – змінишся й ти, світогляд та плани. Вирішувати тільки кожному з нас: любити чи ні. Студенти-зомбі в коридорах – нудно. Мій особистий досвід показує, що всі двері відкриті для творчих та готових працювати людей. Беріть усе, що дає нам Сумський педагогічний. Кожне слово викладача, аналізуйте кожну вашу перемогу та невдачу. Університет – це лише одна сходинка нашого життя. Нам вирішувати, яким буде цей період. Пролетить він дуже швидко. Можливо, тільки через надцять років зрозуміємо, як було добре. Тож, цінуймо зараз. Поки ще не пізно.

Педагогічний, у мені завжди змагаються дві крайності: ненавиджу та люблю. Перше за хронічний недосип, втрачені нервові клітини та зіпсовані плани. Але «люблю» у мільйони разів більше. Вибач, якщо іноді мовчу про це. Бо про любов не кричать, про неї пишуть. Тож забирай моє серце собі, ці всі рядки для тебе, ти завжди будеш для мене найкращим. У тобі я знайшла себе.

На світі може й існує кращий, крутіший, ліпший університет. Але ж він не мій...

Жанр: есе

Виконала: студентка факультету слов'янської та іноземної філології

Чирченко Руслана

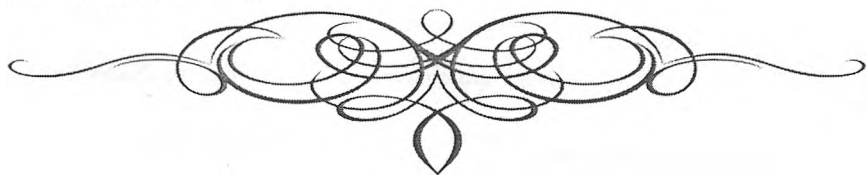
Навчання – це дуже цікавий процес, який забирає велику частину часу та уваги. Крім того, навчання формує подальший життєвий шлях, професійну діяльність та впливає на якість самого життя в перспективі. Тому дуже важливо вчитися саме там, де комфортно і де можна здобути потрібну професійну підготовку.

Що вкладаю в поняття «мій університет»? Для мене це не лише вищий навчальний заклад, де навчаюся. Ще до вступу до факультету іноземної та слов'янської філології я пройшла життєву школу, яка була доленосною для мене, адже саме вона привела до Мого Університету – найкращого вищого навчального закладу України – Сумського державного університету імені А. С. Макаренка. Ще змалечку мені прищеплювали любов до української мови. Я зростала на українській пісні: мама співала мені колискові українською, а бабусі – народні пісні, і це залишилося наймелодійнішим спогадом мого дитинства. Потім, коли пішла до середньої школи, то відразу виокремила уроки української з-поміж усіх інших. Не сумніваюся, що саме краса і сила пісень, на яких зростала, пробудили в мені любов до рідної мови, адже саме пісні допомогли найповніше відчувати і зрозуміти її милозвучність. До того ж, мені пощастило з першою вчителькою, а також з вчителькою української мови, адже їхнє щире й шанобливе ставлення до мови також прищеплювалася учням. І Тамара Миколаївна, і Світлана Михайлівна розуміли, наскільки важливим є закладення справжніх орієнтирів і цінностей (серед них і любов

до рідної мови) ще змалку. Вони робили все, аби зацікавити мовою навіть найзапекліших прогульників і шибайголів. Завдяки учителям моє захоплення мовою міцніло, її вивчення давалося легко, я брала активну участь у мовних олімпіадах та конкурсах. Я вдячна педагогам за те, що вони допомогли не збитися зі шляху.

Університетські роки – піби вже доросле життя, в якому є як успіхи, так і невдачі, і якщо такі трапляються, ти відчуваєш, що не сам, що тобі обов'язково запропонують допомогу. Другий курс насичений емоціями від виступів, флешмобів, вчасно зверстаних журналів і газет, навіть безсонних ночей за ноутбуком, коли є багато завдань і літератури для опрацювання. Мій університет – це невід'ємна частина мого життя, виснажлива та безтурботна, клопітка та щаслива, шалена та раціональна, завжди різна. І саме тому я відчуваю, як розвиваюсь і безперервно рухаюсь уперед.

Загалом, я вважаю, що мій вибір університету був правильний, і на разі я маю змогу не тільки здобувати якісну освіту, а ще й розвиватися творчо.

Жанр: есе

Виконала: студентка факультету слов'янської та іноземної філології

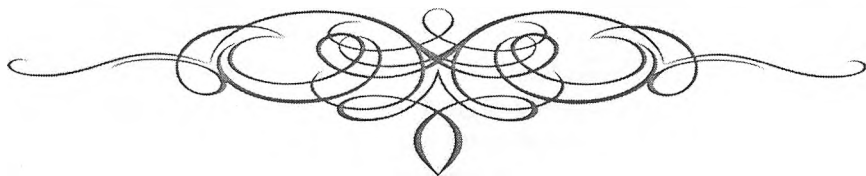
Лябах Аліна

Якби мені сказали, що я буду навчатися в педагогічному університеті, то я б ніколи не повірила. Завжди вважала, що це не для мене. Але доля завела саме до стін Сумського державного педагогічного університету імені Антона Семеновича Макаренка. І ось я вже на 4 курсі...

Зараз впевнено могу сказати: «Це найкращий університет!». Можливо, він і немає великої матеріальної бази, але може похвалитися своєю історією, викладачами, які є справжніми

майстрами своєї справи. Саме вони надихають нас, студентів, на творчі поривання, на самовдосконалення. Вони не просто є натхненниками, а справжніми науковцями і, в першу чергу, людьми.

А скільки в ньому вчиться талановитих студентів! Навіть на пальцях не перелічити. Університет – це місце, де ти знайшов справжніх друзів, колег, однодумців. І якщо мене зараз запитують чи шкодую я, що вступила сюди, то з гордістю відповім: «Звичайно ж, ні. Саме тут я відчула, що йду правильним шляхом». Постійно згадую слова відомого письменника, публіциста, літературознавця Івана Франка: «Учителем школа стоїть». Розумієш, що вчитель є творцем нового, модерного суспільства, і від нього залежить, як би це голосно не звучало, майбутнє України.

Жанр: поезія

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Кісельова Марина

Моїй альма-матер минає 91-ий рік.
Вона домівкою була і є для вчителів майбутніх.
Про неї знають навіть люди з віддалік.
Є місцем спогадів студентських, незабутніх.

А я проста студентка із ін-язу.
І третю зиму тут уже навчаюсь.
Але скажу, що полюбила стіни ці відразу.
Моїм університетом я пишаюсь!

Я горда тим, що цей навчальний заклад- найстаріший.
Давно він наші рідні Суми прикрашає.
І я б зазначила, що він- найважливіший,
Бо педагогів, промінь знань, він випускає.

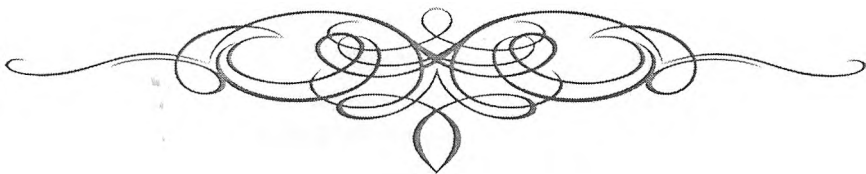
І ні для кого зовсім не секрет,
Що якісну освіту можна тут здобути.
Бо кожен інститут, і кожен факультет
Допомага студентам навички здобути.

Тут педагогів не одних навчають
І логопедів, й вмілих масажистів.
І співаків тут також надихають
Й психологів, і гарних танцюристів.

Й не дивно, що університет цей призові місця займає.
Студентів наших знає й Україна, й цілий світ!
Співпраця й дружба нам допомагає
Триматись на плаву вже скільки літ!

Студенти можуть тут реалізуватись,
Бо є можливість брати участь в конкурсах й змаганнях.
Педагогічному є чим ще хизуватись!
Підтримають тебе у різних починаннях.

Мій університет- моя гордість!
Й нічого додати....
Не дозволить мені совість
Тебе не кохати!!!

Жанр: твір-роздум

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Осьмук Анна

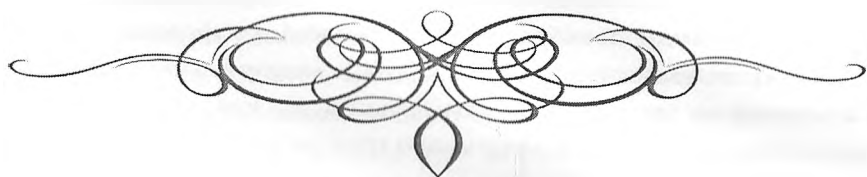
Чи маю я пишатися університетом, в якому навчаюсь? Що вирізняє його з-поміж інших вищих навчальних закладів України? Спробую розібратись, а ви – разом зі мною.

Починалося все з Вищих педагогічних курсів, що були започатковані у 1924 році, на перший курс яких вступило близько 60 студентів. Та навчальний заклад став користуватися неабиякою популярністю, тож через невеличкий проміжок часу курси були перетворені на педагогічний технікум. У 33-му на базі Сумського інституту соціального виховання створено Сумський державний педагогічний інститут, та вже з чотирирічним строком навчання. У 57-му йому було присвоєно ім'я Антона Семеновича Макаренка, а у жовтні 1999 на базі Сумського державного педагогічного інституту створено Сумський державний університет імені А. С. Макаренка.

Історія, що майже нічим не вирізняє університет з-поміж сотень подібних історій ВНЗ нашої країни. У нашого СумДПУ були свої герої та свої поразки. У воєнний час студенти та викладачі йшли на фронт, де кожен робив все від нього залежне, щоб допомогти оточуючим людям. А деякі залишалися тут, у стінах університету. Залишалися задля того, щоб хтось, потім, зміг перетворити/перевиховувати вуличних сиріт, з відсутністю моралі, у гідних людей, якими згодом пишатиметься Україна.

Отож, наш університет такий звичайний та особливий. Його особливість у його вихованнях і його випускниках. Його звичайність у повсякденній праці, без якої не було б нічого. Він для

кожного свій. Ми творимо його історію. Нам обирати якими будуть наше майбутнє та наша країна. А університет вже став часткою життя, яку ти пам'ятатимеш. Він дав мені неоціненний досвід, і за це я йому вдячна.

Жанр: твір-роздум

**Виконала: студентка природничо-географічного факультету
Лобода Галина**

Навчання – це дуже цікавий, складний та важливий процес, який формує подальший життєвий шлях, професійну діяльність та впливає на життя в цілому. Тому дуже важливо вчитися саме там, де комфортно і де можна здобути потрібну професійну підготовку. Особисто я навчаюсь в Сумському державному педагогічному університеті імені А. С. Макаренка, і вже другий рік переконуюсь в тому, що саме цей університет має всі шанси стати університетом майбутнього, оскільки саме він має кваліфікованих працівників, відповідальних організаторів та старанних учнів, які щодня допомагають розвиватися університету та вдосконалюватися. Звісно, моя модель університету відрізнятиметься від вже існуючого й не стане повною копією, оскільки я керуватимусь тільки певними принципами його функціонування та організації.

Отже, університет повинен мати найновіше технічне обладнання. Це стосується не стільки комп'ютерів, проекторів та іншого, хоча це теж дуже необхідно. Також мають бути електронні книги запису на прийом до декана кожного факультету, його заступників, завідувачів та працівників кафедри. Це зекономить час студентів та викладачів і припинить безперервний потік учнів на кафедри.

Викладання має здійснюватися кількома мовами, включаючи окрім української, російської та англійської, ще й французьку та

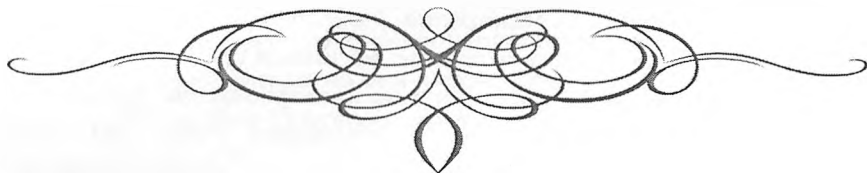
іспанську, а для філософів – грецьку та латину. Це уможливить читання багатьох творів в оригіналі, для більш повного їх розуміння. А також виїзд для продовження навчання чи роботи за кордон без будь-яких мовних проблем.

Щодо викладання, то методами мали б бути: лекції, семінари (аудиторні та дистанційні у режимі он-лайн), конференції, тренінги тощо. Навчання повинно провадитися із максимальним залученням інноваційних технологій, які є необхідними для кожної спеціальності.

Кількість чоловік у академічній групі не повинна перевищувати 10 чоловік, а кількість загальнонаукових дисциплін має бути знижена до мінімуму і не перевищувати 15% від усіх предметів.

Студенти повинні мати гуртожитки, забезпечені всіма необхідними умовами для життя, при чому там проживатимуть всі студенти, а не лише іногородні для об'єднання та максимального занурення у наукову атмосферу.

Отже, всім університетам бажаю якісних перетворень, наукових досягнень, гідних випускників, які прославлять університет в близькому майбутньому.

Жанр: есе

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Ситник Оксана

«Народ, що не знає своєї історії, є народ сліпців»

О. Довженко

Це страшно, коли людина не знає своєї історії, історії свого рідного міста, вулиці, не знає своїх героїв-земляків, на честь яких названа вулиця на якій вони живуть.

Як часто на вашому життєвому шляху зустрічався відомий вислів Олександра Довженка: «Народ, що не знає своєї історії, є народ

спіпців»? Я впевнена, що кожен із нас, бодай один раз та й чув ці мудрі слова. Та летіли вони якось мимо вух. Впевненість в тому, що це ніяк не стосується «моєї хати» – переслідувала нас із небаченою швидкістю. Ми зазубрювали історію перед ЗНО, просто заучували ті злощасні дати – і швидко забували про них, вийшовши з аудиторії. Але хіба цього не достатньо? Хіба не достатньо, що ми знаємо роки Хрещення Русі, початок Великої Вітчизняної війни та рік, коли Україна стала незалежною. Навіщо більше, коли ми не рвемося на історичний факультет, не квапимося до політики, коли перед нашим горизонтом життя розцвітають зовсім інші можливості?

Велика історія починається з маленької людини. Говорять, що молодь країни – це майбутнє, та чи зможе це майбутнє навчити своїх нащадків, не знаючи навіть історії університету, в якому вони навчаються близько п'яти років? На це риторичне запитання дайте відповідь самі собі.

Та до чого ж я веду? А веду я до того, що спіймавши першого зустрічного студента в коридорі й запитавши в нього: «Чи знаєш ти, юний друже, в якому році було створено університет? Так, так, ось цей університет, в стінах якого ти здобуваєш знання в наші дні?». Я впевнена, що більшість не дасть відповіді.

Навіщо далеко крокувати і згадувати приклади з літератури, історії, подій світу, щоб навести декілька аргументів? Наш університет – це як маленька держава, в якій існують свої права, обов'язки, закони, своя конституція. Уявіть собі, що ви живете в цій країні і не знаєте, коли була перша згадка про неї, коли держава почала офіційно функціонувати, які були правителі, які «реформи» вони запровадили, що змінилося впродовж усього періоду «незалежності». Незнаючи всього цього, чи ви відчуваєте себе рівноправним громадянином, а чи пишаєтесь собою?

Хтось із відомих людей колись сказав: «Мандрівка довжиною в тисячі кілометрів починається з одного кроку». То, можливо, знання історії нашого університету починається саме зі студентів, які навчаються в ньому? Та й чи можна вважати себе істинним, справжнім студентом, не знаючи історії власного навчального закладу?

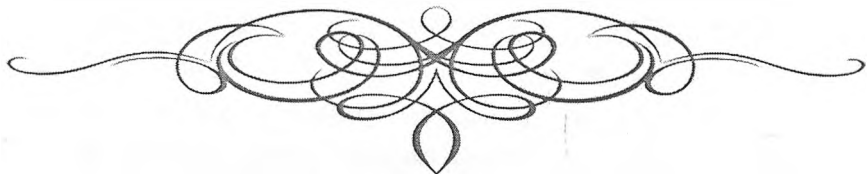

Жанр: поезія

**Виконала: студентка природничо-географічного факультету
Сцельна Єлизавета**

Ще недавно, зовсім юна
Перший раз сюди прийшла.
Ніби другий дім...
Нову стежку віднайшла.
Тут нові, цікаві люди, нові друзі та дива.
Університет - чудовий! Тобі щирі ці слова:
Хай завжди тебе шанують студенти й наші вчителі,
Хай завжди в тобі панує радість з щастям на чолі.
Ми тебе не підведемо,
будеш гордістю для всіх
З радістю до тебе йдемо!
Тут завжди лунає сміх!
Вчителі – це скарб твій цінний,
що віщує нам знання,
Поважні, мудрі, незамінні,
Невтомні в праці день від дня.
Хай завжди ти процвітаєш
В досягненнях дітей своїх,
Випускники хай не минають,
І знову ступлять на поріг.
Назавжди в серці збережемо
Студентські кращі ці роки.
Знову «в гості» сюди зайдемо,
Згадаєм краще залюбки.
Хочу ще одне додати,

На останок побажати:
Тож існуй, рідненький, вічно,
Любий наш Педагогічний!
Завжди тебе хай пам'ятають,
Днів твоїх не забувають!

Жанр: лист

Виконала: студентка ФІСФ

Мужило Тетяна

Дорогий майбутній студенте, зараз я навчаюся на 3 курсі факультету іноземних мов. Англійська була моїм улюбленим предметом ще зі школи, я могла годинами сидіти за підручниками, старанно вичитувати кожную літеру, вимовляти звуки. Лише закінчивши 11 клас, я остаточно визначилась з професією. Сумський педагогічний університет імені А.С. Макаренка мені порадила моя вчителька з англійської мови, хоча більшість вчителів із моєї школи закінчували саме цей ВНЗ.

Кожен випускник намагається знайти своє місце у цьому житті, а шлях цей розпочинається як раз після складання ЗНО.

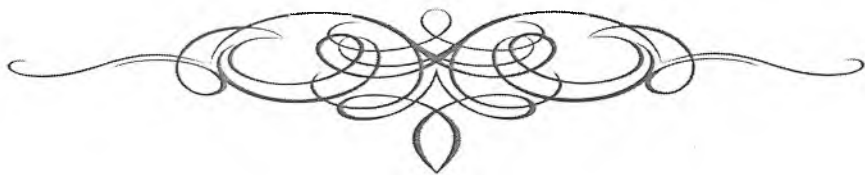
Всі знають, що вища освіта надзвичайно важлива в сучасному світі й без неї просто ніяк.

Ще під час подачі документів, я звернула увагу на привітність працівників вступної комісії, розуміння, швидку роботу та порядність. Саме тоді, я визначилась з факультетом, бо точно ще не знала, адже мої інтереси не обмежуються вивченням мов. Посвята в студенти, один із улюблених моментів за перший курс. Зараз я дуже часто згадую першого куратора, перше знайомство з одногрупниками, розкладом і робочим процесом загалом.

Особисто для мене, було дуже складно звикнути до нового міста, оточення. Тож більшість часу я проводила саме в стінах цього чудового університету. Завдяки студентському самоврядуванню життя почало набувати нових обертів. Безліч відкритих заходів, квестів, студентських зібрань, конкурсів краси, наукових зібрань створили надзвичайну атмосферу, яка взагалі несхожа на нудне шкільне життя. Мене завжди дивувало, як студенти встигають і вчитися, і відпочивати. Проте, після першого місяця навчання, я таки зрозуміла, що все це не міф. Завдяки добре організованому навчальному процесу, чіткому графіку занять, в якому враховані всі деталі, я швидко звикла до такого ритму життя. Перші іспити, перші стреси, я пододала їх, адже високий рівень знань, який дають викладачі й дружня підтримка колективу зробили свою справу.

Мій другий курс пройшов не менш яскраво. Навіть влітку я чекала моменту, коли прийде час навчання. Тоді у мене була практика у школі, період, який не забуде жоден студент. Саме тоді бачиш, що обрана професія вчителя, це твоє. Вдячні обличчя дітей, їх милі усмішки, надають наснаги працювати далі, коли ти справді віддася роботі й бачиш, що є прогрес, з'являється впевненість в собі, своїх силах.

Педагогічний університет – моє життя. Прокидаючись кожного ранку, я знаю, що цей день буде особливим. Нові знання, нові завдання, перемоги і поразки. Спочатку складно, але всі ці компоненти сприяють розвитку. Вже пройшовши половину шляху навчання, я й думати не хочу, що могла вступити в інший вчз. Велика команда педагогів із великої літери, студенти, що сповнені креативних ідей – все це саме про мій університет. Я впевнена, що кожна людина, яка навчалась і навчається тут розділяє мою думку. Тому, дорогий майбутній студент, у тебе все це ще попереду, не позбавляй себе можливості прожити таке щасливе студентське життя!

Жанр: лист

**Виконала: студентка природничо-географічного факультету
Зарва Дарина**

Привіт тобі, майбутній студенте педагогічного університету імені А. С. Макаренка. Пишу тобі я, студентка природничо-географічного факультету - Зарва Дарина. У наш, доволі таки складний, 2015 рік трапилось досить багато в університеті. Але про все по порядку. От ти, шановний, знаєш саму історію створення нашого чудового університету? Думаю, що у 2115 році така інформація загубилась... Я розповім тобі.

Наша «альма-матер» заснований АЖ 1924 року...Він один із найдавніших вищих навчальних закладів Сумщини. У 1930 році навчальний заклад реорганізували в Сумський інститут соціального виховання, а від 1933 р. – у Сумський державний педагогічний інститут. У часи війни багато викладачів та вихованців інституту віддали свої життя за свободу й незалежність нашої Батьківщини. Це герой Радянського Союзу М. С. Майдан, поет І. І. Чумаченко, заступники директора Г. С. Гавриленко, Ю. І. Постольний; викладачі С. М. Гожієнко, В. Я. Півень, К. А. Стельберг і багато студентів, чиї імена іскрами вічного вогню викарбувані на гранітних каменях слави Батьківщини. Державних нагород за бойові заслуги були удостоєні викладачі та співробітники університету П. П. Бобровський, О. Ф. Дегтярьов, О. С. Ганжа, І. М. Волянський, М. І. Стеблянко, В. П. Григор'єв, М. К. Бобок, О. С. Скорик, В. К. Шабаль, Г. В. Шаблінська, І. А. Шаповалов, Ф. М. Яловий, та багато інших. І лише у 1957 році навчальному закладу було присвоєне ім'я видатного радянського педагога А. С. Макаренка. До речі, є документальні фільми за роботами Макаренка, які, сподіваюсь, вам захочеться

передивитись, до того ж, фільми старі навіть для мого часу (2015 року), думаю, ви легко знайдете їх, в час ще більше розвинених технологій. Ось ці фільми: «Педагогическая поэма»(1955), «Большие и маленькие»(1963), «Флаги на башнях»(1958). У наш час в університеті функціонують 2 інститути, 5 факультетів, близько 40 кафедр.

Інститути:

Інститут Педагогіки та Психології;

Інститут фізичної культури.

Факультети:

Іноземної та слов'янської філології;

Природничо-географічний факультет;

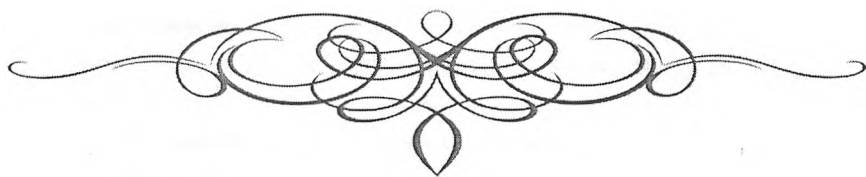
Фізико-математичний факультет;

Історичний факультет.

Любий друже, я не знаю із якого факультету ти, але я точно знаю, що ти добра людина, ти ніколи не покинеш у біді, ти розумний та вихований. Адже ТИ студент одного з найкращих університетів України. ТИ студент педагогічного університету. На ТЕБЕ повинні всі рівнятись, так як саме Ти майбутній педагог. І нехай є такий варіант, як працювати не за дипломом, але якщо ти будеш гарним спеціалістом та людиною, тебе завжди приймуть, куди б не пішов. Адже «молодим вездє дорога»...І знаєш... я, мабуть, забагато кажу «ТИ» але, як на мене, це правильно... Як говорила одна мудра жінка, викладач ботаніки та мій куратор на першому курсі Надія Георгіївна Закорко: «Найголовніша людина в університеті – це студент. Не було б студентів, не було б і роботи нашим викладачам, вони були б просто непотрібні».

Тому прошу, будь Людиною. Людиною із великої літери. Сподіваюсь, що різноманітні ярмарки, благодійні акції, які спрямовані на допомогу людям, що потребують цього, будуть і надалі проводитись у нашому навчальному закладі, а ТИ не оминай їх, також бери участь у них, допоможи людям...

І наостанок хочу сказати тобі, любий друже, будь завжди усміхненим. Щастя любить усміхнених людей. Знай, наш університет завжди прийде тобі на допомогу, а на різні дрібниці не звертай уваги, як говориться «все йде, все минає...»

Жанр: лист

Виконала: студентка факультету слов'янської та іноземної філології

Ялова Анна

Шматочок пам'яті, дарований мною

Привіт, друже!

Цей лист я адресую молоді, яка прийде нам на зміну через багато років. Хотілося б розповісти кілька слів про свій університет. Так, я не помилилась, коли назвала університет своїм. Тут навчаюсь я, двадцять років тому навчались мої батьки, а в майбутньому навчатимуться мої діти. Перші роки мого життя пройшли в стінах гуртожитку, а перших друзів я знайшла біля інституту. Так-так, я не помилилась, на той час наш навчальний заклад був ще педагогічним інститутом. Цікаво, а яким він буде через далеких сто років? Які студенти крокуватимуть тими самими коридорами, що зараз по ним крокуємо ми?

Ми живимо в дуже неоднозначний час – час, коли радість перекликається з горем. В нашій країні відбуваються складні події, які червоною ниткою проходять через свідомість кожного. Саме в такі хвилини виникає гостра потреба у відчутті комфорту та захищеності. Ми – студенти, більшість свого часу проводимо в стінах навчального закладу, тому екстремально-важливим для кожного є відчуття гармонії з оточенням. Ми – молодь, у нас свої інтереси, думки, сумніви – все не як у дорослих. Ми ще тільки входимо у дорослий світ, повний труднощів і проблем. І тільки від нас залежить, яким буде наше майбутнє.

Існує думка, що все можна і потрібно спробувати в цьому житті. Більшість з нас, вийшовши у дорослий світ, вже не на словах, а на ділі починає її реалізувати.

Далеко не кожен розуміє як важливо прислуховуватись до того, що радять нам старші, вміти цінувати і берегти ті життєві уроки, якими вони з нами діляться.

Скільки б років не було дитині, вона все одно лишиться для мами і тата беззахисною і слабкою крихіткою, яка потребує турботи та любові.

Я б хотіла, щоб сьогоднішнє і майбутнє покоління пам'ятали про те, що дорослі дуже люблять їх, незважаючи ні на що. Не варто ображати батьків докорами в зайвій опіці, і вже тим більше, в нерозумінні. Замість того, щоб сперечатися зі старшими намагайтесь почути їх, налагодити контакт, знайти компроміс. Дуже часто думки дорослих не збігаються з думками їхніх дітей в найрізноманітніших питаннях.

Одним із найгостріших питань нашого часу є вибір майбутньої професії. Обираючи ВНЗ для вступу, погляди досить часто не збігаються. Я дуже рада, що в моїй родині таких проблем не було, батьки підтримали мене з ідеєю вступу до Сумського державного педагогічного університету – закладу, який відкриває безліч можливостей та перспектив для кожного свого студента, наділяє безцінним скарбом, який не можна загубити або розтратити – знаннями! Знання людині, що крила пташині. Лише освічена людина може цілковито насолоджуватись усіма барвами життя.

Обираючи навчальний заклад, я керувалась бажанням поєднати майбутнє життя з вивченням іноземної мови.

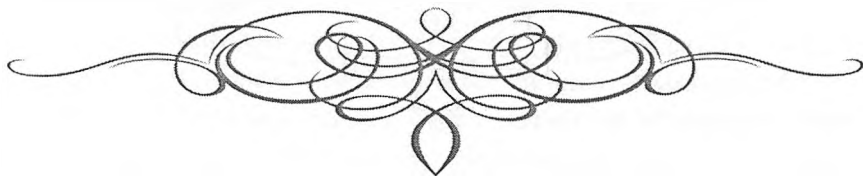
Якщо ти відчуваєш, що філологія це твоя пристрасть, що мова тобі потрібна заради мови, сміливо обирай саме цей ВНЗ! Ніде більше ти не будеш займатися переважно тим, що любиш, зповна насолоджуватись улюбленою справою. Сьогодні нескінченна безліч дверей відкривається для випускників нашого університету.

Цікаво, що зміниться в світі в майбутньому? Як виглядатиме наш факультет? Факультет, який стає відправною точкою для сотень молодих, амбіційних студентів, що прагнуть до великих вчинків.

Я впевнена, що з часом наш університет буде лише покращуватись. Він крокує в ногу з сучасними технологіями, усіма

силами допомагає своїм студентам в самореалізації та розвитку. Не має жодних сумнівів, що з роками прогресуватимуть всі галузі та напрями роботи.

Але в жодному разі не треба забувати: «Під лежачий камінь вода не тече». Не слід покладатися лише на долю. Працьовитість, старання та невичерпне бажання до саморозвитку – це невід’ємні складові життя кожної успішної особистості.

Жанр: лист

Виконала: студентка факультету іноземної та слов’янської філології

Данілевська Наталія

Привіт, студенте!

Вітаю тебе зі вступом у Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка. Ти, мабуть, хвилюєшся тепер вже не через вступні іспити, а про те, якими будуть твої одногрупники, скільки пар в день ти матимеш і чи не суворі у нашому університеті викладачі. Але заспокойся і виділи трохи свого часу, щоб почитати, яким був твій університет 100 років тому назад.

Наш університет, хочу сказати нічим не гірший від інших. Він унікальний в своєму роді, це велика, дружня сім’я, в якій є старші члени-викладачі, серед яких 28 докторів наук, професорів та 280 кандидати наук, доценти, 2 академіки, 12 заслужених працівників освіти, народної освіти, фізичної культури і спорту України, 11 заслужених тренерів України, 7 заслужених діячів мистецтв, майстрів народної творчості, художників, лікарів, журналістів України. А молодшими членами є студенти, які завжди активно беруть участь у наукових конференціях, конкурсах та олімпіадах, організовують найрізноманітніші заходи у рідному педагогічному.

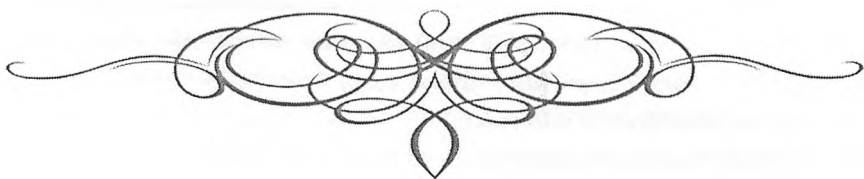
Його історія бере початок у двадцятих роках ХХ століття і за цей період часу з ним відбувалися всілякі зміни: його називали і Сумським педтехнікумом, і Сумським інститутом соціального виховання. Та важливо зазначити, що університет постійно модернізувався і прагнув до подальшого розвитку. Більш детально прослідкувати історичний шлях нашої альма-матер можна у кімнаті-музеї, що знаходиться у центральному корпусі.

Є безліч можливостей і переваг у нашому університеті, якими студенти можуть скористатися. Головне, не прогавити їх.

Матеріально-технічна база нашого університету включає в себе 14 корпусів та споруд, у тому числі 5 навчально-лабораторних корпусів, в яких розташовані сучасні лабораторії, спеціалізовані кабінети; три гуртожитки; спортивний комплекс; бібліотеку; п'ять музеїв; стадіон, ботанічний сад. У тебе є необмежений доступ практично до всього, якщо хочеш ознайомитися з літературою для написання реферату-завітай до бібліотеки, бажаєш записатися на спортивну секцію чи відвідувати тренажерний зал-у нас є секції з баскетболу, панкратіону, стрільби з луку, а сучасне спортивне обладнання допоможе тобі підтримувати фізичну форму. У лабораторіях студенти мають можливість самостійно працювати і вдосконалювати свої навички з предметів. Ну, а якщо ти людина творча, то для тебе у нашому навчальному закладі існує молодіжний драматичний театр, тож справді цікаве студентське життя тобі забезпечене. Дуже часто до нашого університету приїздять представники з різноманітними програмами обміну для студентів, які відкривають нові перспективи для особистісного розвитку, особливо, якщо ти володієш іноземною мовою.

Викладачі у нас дуже гарні. Кожне заняття, нехай то лекція чи семінар, ніколи не проходить без користі для студентів. Наші педагоги вміють творчо підійти до процесу викладання, підібрати цікаві факти для обговорення, дають нам завдання, що завжди стимулюють продуктивно працювати. Кожний, без винятку викладач може дати необхідну консультацію з питань, які у тебе виникають стосовно навчання.

Загалом, наш університет дозволяє молоді розвиватися в різних напрямках і ніколи не стоїть на заваді студентській ініціативності. Студенти, що здобули вищу освіту у нашому університеті стають висококваліфікованими фахівцями, всесторонньо розвинутими особистостями і успішними людьми, які гідно виховують майбутні покоління.

Жанр: лист

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Пляхтур Алевтина

Лист майбутньому студенту

Привіт тобі, студенте!

Зараз грудень, за місяць, ми святкуватимемо Новий рік. Це моє улюблене свято, вся родина збирається разом, навіть у внз вже відчувається святковий настрій. Я впевнена, що ти також чекаєш на нього не менше за мене.

Поспішаю поділитися з тобою новинами про події, які трапилися у нашому житті. По закінченню університету я влаштувалася на роботу до школи, де працювала вчителем початкових класів майже сім років. До речі, все виявилось зовсім не так страшно, як ти собі уявляла. Педагогічний колектив у школі доволі дружній, без страшної конкуренції і пліткарства, як тобі про це розповідали колись.

За час роботи у школі я таки здійснила свою мрію і написала книжку. Мій роман був опублікований престижним видавництвом і розійшовся солідним тиражем, незважаючи на втрату популярності книжок серед молоді. На отриманий гонорар я відкрила невеличке кафе, де серед інших послуг можна придбати

ще й книжку, а діти отримують їх безкоштовно. Щасливі дитячі очі приносять мені справжнє задоволення і я від цього отримую море позитиву та натхнення для творчості, адже діти – квіти долі.

У державній школі я більше не працюю. Займаюся репетиторством із молодшими школярами як приватна особа. А щосуботи у своєму кафе проводжу годину юних ерудитів для молодших школярів, програму якої сама розробила. Ми ділимося враженнями про прочитані книги, спілкуєтесь на цікаві теми, працюємо над творчими проектами, також діти тут можуть отримати допомогу у навчанні.

Отже, сміливо крокуй до своєї мрії, незважаючи на перешкоди, які трапляються на шляху. У тебе все вийде, я знаю точно ;)

Свій лист хотілося б завершити словами видатного філолога : «І в нас є щось своє, нами і по-нашому зроблене для цивілізації світу; і своє є і в науці, і в мистецтві, і в суспільстві. Настане час, коли до нас будуть уважно прислухатися і на Заході»(О. Потебня).

Жанр: лист

Виконала: студента ФІСФ

Трофимовська Марина

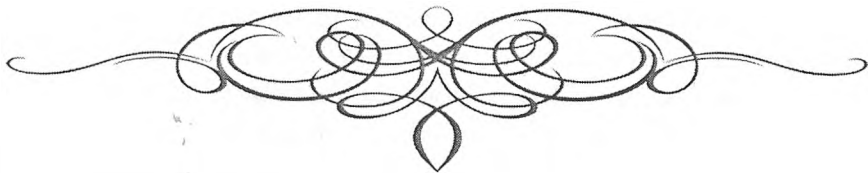
Привіт, мій любий друже!

Ось і настав той день, коли я можу тебе привітати зі 191-ю річницею з дня заснування Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка. Якщо ти читаш цей лист, отже, кінець світу, в який усі так вірили, не настав! Вітаю і з цим.

Зараз на дворі 2015 рік. Рік, коли в Україні ще не закінчилась війна.. Ми вчимося, мріємо, замислюємося про майбутнє. Хочемо здійснити свої мрії про краще життя в рідній країні. Якщо в нас немає сьогодні, то нема й завтра, якщо ми не змінюємося вже зараз,

то потім буде вже пізно, треба ловити кожну мить та намагатися йти вперед. Ми хочемо, щоб через 100 років ви могли дивитися на чисте блакитне небо над головою, насамперед, щоб воно було мирне.. Хочемо, щоб наш любий університет продовжував працювати, виховувати та випускати висококваліфікованих викладачів, які в свою чергу виховуватимуть справжніх патріотів нашої країни(зі знанням мови та історії). Вже пройшло ціле століття, та ми віримо в те, що нове покоління так як і ми любить наш університет, викладачів, лекції (на яких інколи буває весело, та ніколи не буває сумно), практичні та креативні заняття, на яких студент повністю проявляє себе. Проте, це не весь список справ студента, тому ми хочемо, щоб ви повністю поринули у весь світ під назвою «студентське життя». Справжній студент завжди буде спати до останнього та ніколи не запізниться на пару, може прогуляти лекцію, бо дуже важко встати зранку, якщо всю ніч був у клубі та «культурно» збагачував своє життя, може прийти з високою температурою на його улюблений предмет, та навіть з 36.6 не прийде на фізкультуру, якщо це не залік. Звичаї, традиції, свята, нові друзі, гуртожиток зі своїми особливостями спілкування та побуту, підготовка до заліків, іспитів – перевірка зорової пам'яті, читаєш, вчиш, пишеш усю ніч, а вранці в університет. Радісний приходиш, щоб отримати відмінний бал за свою працю. А потім...»Чудово! Буде стипендія! Не потрібно сидіти у батьків на ший» – це перше, що приходить на думку.

Студентські роки – це найкращі роки в житті будь-якої людини. Ми віримо в те, що ви зможете перевернути увесь світ та зробити його краще. Вірте в свої можливості та сили, бо ми в них віримо. Сподіваємося, що наші надії та прагнення не покинуть нас, бо нашу віру ми віддаємо вам. Ми любимо вас, ще не знаючи, якими ви будете, але ця віра дає нам право думати: ви будете краще за нас!

Жанр: есе

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Темченко Оксана

Alma mater... Чи знаєте Ви цей вислів? Чи чули? Чи застосовували? Чи може Ви вживаєте його у розповіді про свій університет? Alma mater... Мати-годувальниця, чи не дивно, що університети називають саме так? Мій університет, моя мати-годувальниця, моя гордість...

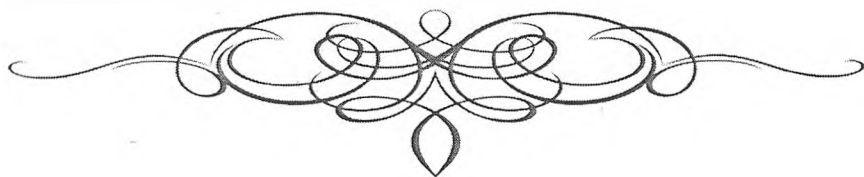
Я студентка третього курсу Сумського державного педагогічного університету імені Антона Семеновича Макаренка. Сьогодні мій університет здійснює навчальну діяльність за 26 спеціальностями і 35 спеціалізаціями III і IV рівнів акредитації, студентами Мого Університету є близько 8-ми тисяч людей різного віку та статі, з різних міст та, навіть, країн! Та чи завжди найдавніший вищий навчальний заклад Сумщини був таким науковим гігантом?

Історія мого ВНЗ бере початок у 20-х роках XX століття, коли питання підготовки вчительських кадрів постало з небаченою гостротою. Уже в 1922 році в найближчі плани роботи фінансово-господарського відділу при Сумському відділі освіти входило «облаштування запланованої до відкриття педагогічної школи». Історія активного розвитку Мого Університету бере початок з 1924 року, коли почала здійснюватися широка кампанія масової педагогічної перепідготовки вчителства. Зимою вже відбулося відкриття Сумських вищих трирічних учительських курсів. У ході систематичного вдосконалення здійснення навчально-виховного процесу Сумські педкурси були реорганізовані у Сумський

педагогічний технікум, згодом заклад став Сумським інститутом соціального виховання та нарешті у 1999 народився Мій Університет!.. Сучасний та перспективний, такий, яким ми знаємо його сьогодні. Заснування СумДПУ імені А. С. Макаренка стало значним кроком у розвитку освіти й науки міста та області.

Сьогодні Мій Університет – це потужна матеріально-технічна база, практична підготовка за напрямом навчання, можливість стажування у різних країнах! Серцем нашого університету є наш професорсько-викладацький склад... 28 докторів наук, 280 кандидатів наук, заслужені працівники освіти, діячі мистецтва та тренери. Кожного дня всі ці люди роблять усе можливе й неможливе аби забезпечити Україну гідними вчителями, майстрами своєї справи з багатим практичним та теоретичним багажем знань.

Я з гордістю ношу звання студентки Сумського державного педагогічного університету імені Антона Семеновича Макаренка. Я – студентка Освітнього Гіганту, який виріс з невеличкої будови у 14 корпусів та споруд, з 61 абітурієнта у 8 тисяч студентів, з курсів у державний університет, університет Мого Майбутнього... у мою Alma Mater!

Жанр: поезія

Виконав: студент історичного факультету

Пугач Олександр

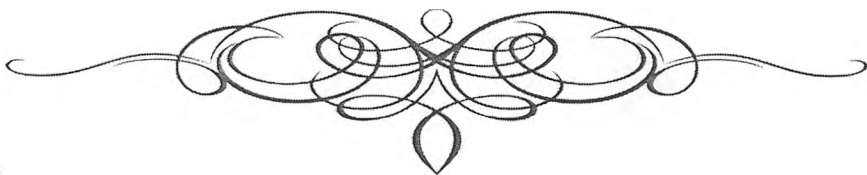
Средь амбиций, таланта и веры,
Развиваем свой труд и мораль.
Нам под силу пройти все барьеры,
Храм науки несет лишь хрусталь.

Педагог, словно гордость народа,
Как обложка для глянца и книг.
Педагог - поставщик кислорода,
И гроза всех коварных интриг.

Как страну соединила свобода,
Так и мир строим в светлых тонах.
Здесь собрался покой и природа,
Чтоб с любовью писать альманах.

День за днем расширяем границы
Для сознания важен прогресс.
Будет мир - говорят всем столицы,
Педагог - собиратель чудес.

Город Сумы приносит закалку,
И мой Вуз как корабль в порту.
Каждый день проявляем смекалку,
Чтоб в пути разрушать темноту.

Жанр: есе

**Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської
філології**

Мошенська Ярина

Дякую тобі За те, що ти завжди зі мною.

І, може, й я твоє дитя,

Але з тобою я світу дам нове життя.

С. Вакарчук

Університет – це одна велика сім'я, це невід'ємна частина мого життя, клопітка та шалена. Для мене університет – це не тільки пари, а й путівка в життя, величезні можливості для здобуття знань.

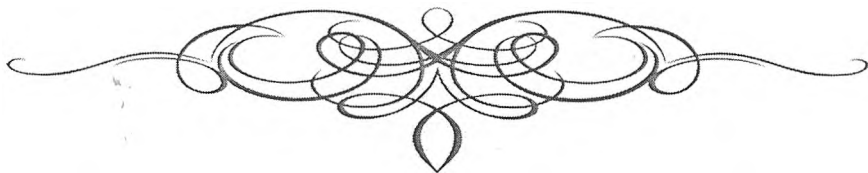
З багатьма цікавими людьми я мала честь познайомитись саме тут. Університет завжди буде моєю опорою.

Навчаюсь лише на другому курсі, але час біжить із неймовірною швидкістю. Наче тільки вчора подавала документи для вступу в університет. Хвилювалась в перші навчальні дні, знайомилася з одногрупниками та викладачами. Ти – студент, ніби вже доросле життя в якому є свої маленькі успіхи, так і невдачі. Ти починаєш бачити світ не таким, яким він здавався тобі вчора. Починаєш усвідомлювати, що життя – це боротьба. Я не помилилася у виборі університету. Людина може почувати себе справді щасливою лише тоді, коли буде займатись улюбленою справою. Мій університет багато чого мені подарував. Але окрім найголовнішого – ґрунтовних професійних знань – я здобула один із найбільших скарбів, які тільки могла знайти. Саме тут я знайшла радість моєї душі – моїх друзів. Мені здається, що університетська дружба є найміцнішою.

Університет навчив мене бути терплячою і толерантною, навчив допомагати іншим, швидко приймати рішення в несподіваних ситуаціях. Я здобула знання з фахових і загальних дисциплін.

У кожного із нас свій шлях, своя дорога, якою ми крокуємо по життю до знань, розвиваємо свої здібності, таланти, інтелект. Здобута в університеті освіта має бути основою для самонавчання. Вона може стати найголовнішим помічником, який принесе користь не лише випускникові, а і його рідним.

Університет – це не частина життя, а саме життя. Він не схожий на інші, але він такий рідний і особливий.

Жанр: лист

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Саларьова Аліна

Друже!

У твоїх руках лист, написаний студенткою Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка в далекому для тебе 2015 році.

Нас розділяє багато років. На той час я вже буду дорослою і щиро сподіваюся, що досягну успіхів в обраній професії.

Мені дуже приємно, що і ти також обрав для навчання саме цей університет. Адже серед розмаїття професій ти зупинив свій вибір на тій, яка вимагає великої відповідальності. Вчителем не можливо стати, справжній вчитель – це покликання. Потрібно бути не лише високоосвіченим самому, слід уміти передати свої знання іншим, знайти ключ до здібностей кожного учня.

Життя не стоїть на місці, суспільство рухається вперед – в наше буття активно входять інноваційні технології і в багатьох сферах людей замінюють машини, роботи. Але незмінною залишається професія вчителя. Тому що всі діти різні і до кожного потрібно знайти підхід, пропустити їх біди і радощі через своє серце та душу, чого ніколи не зробить машина.

Іноді від того, яким був перший вчитель, залежить доля, вибір майбутнього шляху.

Мої вчителі назавжди залишаться в моєму серці. Вони всі різні, з індивідуальними підходами до роботи, але є те спільне, що викликає в мене повагу, – справедливість, уважність, терпіння та розуміння.

Бути саме таким вчителем – моя мрія.

Пам'ятаю свої перші дні студентського життя – незнайомі однокурсники, нові приміщення, в яких дуже складно орієнтуватися. Але пройшов місяць, другий, і я вже просто не уявляла свого життя без своєї затишної кімнати в гуртожитку, нових друзів, щоденного збирання на лекції. Іноді, готуючись до семінарських занять, не маючи сили боротися зі сном, наставали хвилини розпачу і у відчаї хотілось відкласти купи конспектів. Але згадувалися слова мами: «Знання за плечима не носити. Який з тебе буде вчитель, якщо не знатимеш сама?». І сон відходив, і конспекти вже не здавалися такими великими, а завдання складними.

Нині я пишаюся тим, що я студентка саме Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка. Адже на сьогодні нам є чим пишатися. Наш університет – один із провідних на Сумщині у підготовці висококваліфікованих педагогічних кадрів. Маючи III-IV рівень акредитації, він відкриває величезні можливості для здобуття знань. Випускниками факультету іноземної та слов'янської філології є багато відомих літераторів – Ю.Царик, В.Затуливітер, серед яких два моїх земляки – А. Гризун та О. Столбін.

Наостанок, бажаю тобі успіхів у навчанні. Хай студентські роки будуть незабутніми, а перші учні – слухняними та вдячними, щоб ти ще раз пересвідчився у правильності вибору своєї професії. Нехай щастить!

Розділ 2. Творчий проект учасників наукового гуртка «Медіакультура вчителя- словесника»

Гумористично про туристичний Педагогічний...

*Давайте уявимо себе туристами, які мають машину часу і
зазирнемо до університету через ...надцять тисяч років у
майбутньому...Цікаво? Поїхали!*

*Як і годиться кожному гостю перед відвідинами обов'язково треба
прослухати преамбулу...Отож поради першокурсникам від студентів
2015 року...*

Поради першокурснику 2115 року

Дорогий друже з майбутнього, ось і настав найважливіший момент у твоєму житті. Ти повинен зробити вибір і вступити до університету. Тут головне не помилитися. Адже це дуже важливо, від цього залежить твій подальший життєвий шлях. І ми-першокурсники 2015 можемо сказати, що вибравши Сумський державний педагогічний університет імені Антона Семеновича Макаренка ти не помилишся.

Зовсім нещодавно ми були на твоєму місці. Ми переживали, думали. Іноді занадто багато. В голові у нас були сотні варіантів першого дня в університеті, ми намагалися представити своїх однокласників і придумували як вразити їх. Ми боялися іспитів, очікування результатів вбивало нас, але не такий страшний кіт, як його малюють! Тож...

Порада номер один.

Не хвилюйся. Головне постав собі мету і йди до неї, не дивлячись ні на що. Іспити це не так страшно, як здається. Замість того, щоб дивитись телевизор, сидіти в інтернеті, візьми книгу в руки і почитай. Запам'ятай: під час екзаменів книга твій найкращий друг... та і під час навчання в університеті теж.

Тепер книга буде з тобою завжди. І в щасті, і в нещасті. Краще тобі її поважати та любити. Повір нам.

Порада номер два.

Час очікування результатів – найдовший час. Намагайся відволіктись від неприємних думок. Розважайся, поки ще є час.

Ось і результати. Тобі пощастило. Ти вступив до Сумського державного педагогічного університету імені Антона Семеновича Макаренка. Це був правильний вибір. Адже СумДПУ імені А. С. Макаренка – сучасний вищий навчальний заклад III-IV рівнів акредитації. Багатий вибір напрямків навчання. На будь який смак. Тут ти знайдеш те, що шукаєш. У складі університету функціонують два інститути та п'ять факультетів (факультет іноземної та слов'янської філології, природничо-географічний факультет, фізико-математичний факультет, факультет мистецтв, історичний факультет).

Порада номер три.

Не потрібно хвилюватись стосовно своїх одногруппників. У нашому університеті навчаються дуже хороші, веселі люди, які приймуть тебе в свою університетську родину. Але про всяк випадок краще не виділяйся в перший день. Просто, щоб перестрахуватись.

Але не хвилюйся. Можливо тобі пощастить. Жарт. Звичайно, в нашому університеті тебе очікує дружба, весела, тепла атмосфера, багато нових знайомств.

Порада номер чотири.

Ходи на всі заняття. Записуй усе, що каже вчитель. Навіть, якщо тобі доведеться писати зі швидкістю світла, і коли в пориві ти будеш перегортати сторінку, і твого сусіда трохи здвине зі стільця –

все нормально. Так і повинно бути. Старайся. Вчи усі лекції. Навіть якщо тобі будуть снитись твої викладачі, які будуть стежити за кожним твоїм кроком – все нормально. Це означає, що ти засвоїв матеріал.

Порада номер п'ять.

Намагайся відповідати на кожному практичному занятті. Це боротьба. Тобі потрібні ці бали. Запам'ятай це. Але не потрібно брати з собою зброю. Це заборонено. Під час навчання твої знання – це твоя зброя масового знищення.

Порада номер шість.

Бери з собою їжу. Багато, багато їжі. Зараз у нас не має їдальні, але її будують. В мене є надія, що до 2115 року вона буде готова. Поважай роботів, які будуть працювати там. Слідкуй, щоб вони нічого не підсипали у твою їжу, адже вони хочуть підкорити світ. Коли будеш розрізати їжі своїм світовим мечем, будь уважним, щоб не зачепити когось зі своїх колег.

Порада номер сім.

Не переслідуй своїх вчителів та на вимагай оцінки. Це не працює. Навіть, маючи компромат на них, ти все одно в мінусі. Твоє життя в їхніх руках.

Порада номер вісім .

Не плач. Не хвилюйся. Сесія це звичайно важко, але рано чи пізно вона закінчиться і ти будеш вільний. В кінці дня ти все одно потрапиш додому і зустрінешся зі своїм коханим, милим, теплим ліжком.

Порада номер дев'ять.

У нас в холі стоять кавові автомати. Вони – твій порятунок. Студенти не сплять. Це правда. Краще поспи перед тим, як поступати в університет . Кава це те, що тобі потрібно. Але не перестарайся. Тобі потрібні сили та ясний розум.

Порада номер десять.

Ходи в бібліотеку. Ти ж пам'ятаєш, що книга твій кращий друг? А бібліотека це місце ваших таємних зустрічей. Тобі будуть потрібні книги. Багато книг.

Порада номер одинадцять.

Бери участь у конкурсах, змаганнях. Це дуже цікаво. В нашому університеті проходять вечора кіно, музики, різні концерти. В 2015 році наш університет зайняв перше місце у конкурсі StudDance. Маю надію, що ви також переможете та отримаєте масу позитивних емоцій. Університет це не тільки навчання, а і цікаві заняття, зустрічі, знайомства, спогади. Навчатись це звичайно важливо, але не потрібно зариватись у книжки, потрібно пізнавати життя, отримувати позитивні емоції, досвід.

Порада номер дванадцять.

Будь дружеслюбним та відкритим зі своїми одногрупниками. Тепер ви зв'язані університетськими нитками дружби. Ви колеги, друзі, родина. Разом ви будете йти шляхом життя університету, підтримувати один одного. Разом ви – сила.

Порада номер тринадцять.

Ходи на фізкультуру. Ти будеш проводити багато часу за книжками та ноутбуком. Тобі потрібно рухатись, якщо ти хочеш пройти у двері улюбленого університету.

Рух – це життя.

Порада номер чотирнадцять.

Тобі буде потрібно багато роздруковувати. Звичайно, якщо у тебе не буде персонального робота, який буде твоїм джерелом інформації.

Не викидай свої роздруківки. Вони будуть тобі потрібні. Заведи собі папки під кожний предмет та складуй туди свою макулатуру.

От і все! Любий першокурсник з майбутнього, ми маємо надію, що наші поради допоможуть тобі. Адже навчання в університеті дуже відрізняється від навчання в школі. Це вже доросле життя, дорослі проблеми, вся відповідальність на тобі, любий друже.

Нам усім страшно переходити на нову сторінку, але ми не можемо поставити життя на паузу. Попереду тебе очікують пригоди. Студентські роки-це найцікавіша, найяскравіша сторінка твоєї історії. Все буде добре у кожного з нас.

Зберігай спокій та насолоджуйся студентським життям!

Писаренко Катерина

Мабуть, наші дорогі гості, ви стомилися в дорозі? Пропонуємо трішки підкріпитися і на наші їдальні подивитися... Наступна зупинка...

Пообідати теж встигаємо...

У нашому університеті є особливе місце. Місце, куди летить мрія студента. Місце, про яке кожен згадує з теплою та особливою ніжністю. А на великій перерві саме у тому напрямку табун студентів цілеспрямовано та організовано, збиваючи з ніг зустрічних, поспішає до Неї, до Їдальні, буфету, кавового автомату. Так ласкаво і привітно, солодко і апетитно звучить це слово для студентів. Це місце, дорогу до якого знає кожен студент: від першокурсника до магістранта. Саме дорогу до Їдальні абітурієнти шукають навіть раніше за адресу приймальної комісії. Лише вона розрадить нашого студента після тяжкої пари, заліку або екзамену. Туди студент поспішає, незважаючи ні на що, навіть якщо він проспав першу пару, навіть якщо має пропустити декілька хвилин заліку. Адже навчання нікуди не подінеться, а голодним навчатись – погана справа, як кажуть: «Голод на добро не навчить».

Цікава річ: студент не має грошей на ручку для письма, зошит для конспектів, підручник з літературознавства, проїзд до університету, квитки до театру, можливо, навіть коштів на рахунок мобільного, щоб зателефонувати додому батькам, але гроші на обід в їдальні чи буфеті – це святе!

Отож, студентський день вважається невдалим та нікчемним, якщо він не скуштував надзвичайно вишукану страву, делікатес, який не можна порівняти навіть з фуа-гра під соусом з каштанів чи шоколадного соусу - сосиску в тісті. А пиріжки з капустою для нас смачніші за суп з акульчого плавника чи асорті з кобри. На десерт у нашому закладі харчування пропонують вафлі, печиво, кренделі, які навіть не будемо порівнювати з якимось-там діамантовим кексом, що подають на Різдво в Токію, чи шоколадом Frrtrozen Haute, який в нью-йоркському ресторані коштує 25 тисяч доларів. Попити каву для студента – надзвичайна розкіш. В цей момент можна насолодитися життям, продумати над надзвичайно

нажливими та глобальними питаннями (куди ж витратити стипендію, чи поїхати на канікулах – Мальдіви чи Багамські острови). Студент попиває каву без поспіху, манірно, аристократично. Намагаючись повністю відчутися смак та спектр барв кави зі Львову, Риму, Венеції, Буенос-Айреса або ж з того самого Амстердаму. Але ж який відповідальний момент передує цій насолоді: потрібно вибрати, яку саме каву ти будеш пити сьогодні. Деякі студенти складають розклад для того, щоб скуштувати і американо, і капучино, і каву по-віденськи, мокко, маккіато. Інші, більш консервативні (та, напевно, більш жадібні), зберігають вірність та відданість чорній каві.

Якщо ж хтось хоче пригостити своїх друзів з нагоди дня народження, зважай, що потрапиш на бенкет, про який будуть говорити на перших сторінках нашого «Гаудеамусу». Там і кави та чаю, напоїв з апельсинами не вистачить. Буде розкуплено всі «Джеки» та кексенки, булочки та пиріжки з маком.

Все ж таки, корисна річ їдальня. Адже який там вишуканий інтер'єр! Які розкішні меблі, особливою пошаною у студентів користуються столи. І, незважаючи на листи адміністрації про прохання не писати за столами конспекти, наші студенти так прагнуть до науки, що кожну хвилину намагаються щось додати, дописати конспект з фольклору чи мовознавства. Напевно, слід зробити висновок, що аура та атмосфера нашої їдальні сприятлива для навчання. Ну як же не скористатися нагодою і не переписати вірш, яку забув виконати вдома? Прагнення до знань ні в якому разі не можна вбивати у старанних та активних студентів.

Окрема тема – ціни. О, які ж вони «привабливі» та багатообіцяючі. Заходячи у їдальню, у тебе з'являється враження, ніби ти мільйонер, якому належить увесь світ. Якщо ні, яким же чином пояснити такі високі ціни (а можливо, на ціннику зазначено не гривні, а долари)? Але, не потрібно зважати на це значної уваги через те, що голодний студент завжди знайде кошти на пиріжок чи піцу.

Їдальня – порятунок студентства у періоди заліків та сесії. В часи, коли студент забуває поїсти вдома, готуючись до заліку з античної літератури, читаючи досі непрочитані твори, вчить балади та ліричні

пісні, переписує конспекти, яких не писав з вересня. Заходячи до їдальні, відчувши ці жадані запахи, починаєш радіти, неначе дитина з цукеркою, дякувати долі за те, що поїсти вдасться у їдальні.

Ви не уявляєте, який сум за їдальнею, кавовими автоматами прокидається з настанням зимових канікул. У новорічну ніч ти не радий ні тазику олів'є, ні оселедцю під шубою, ні лікарській ковбасі, ні мандаринам, ні цукеркам, яких під ялинкою назбиралося десять пакетів. Все тобі не мило, і вже забуваєш про бажання, яке потрібно встигнути загадати під бій курантів, та ще й записати його, а потім спалити; попіл плачучи, сумуючи за їдальнею, з'їсти. Та і яким буде новорічне бажання студента? О, скоріше б пережити ці новорічні свята, адже домашня їжа – зовсім не та. Немає в ній такого майонезу, як в піці з їдальні, і «Київський торт» не вражає, адже ви не куштували наших піріжків з маком.

Та минають новорічні свята, канікули, і студент з радістю вирушає навчатися. А поряд завжди буде підтримкою думка про їдальню.

Гаразд, про сучасну їдальню ми поговорили і відкрили вам деякі секрети наших з нею теплих стосунків. А якою ж буде їдальня Сумського державного педагогічного університету ім. А. С. Макаренка через 100 років, у 2115 році?

Уявімо, що ти сидиш на парі, а можливо і не сидиш, а лежиш, і тобі захотілося чогось смачненького. І ти вже уявляєш запах чізбургера, згадуєш на смак ту ніжну котлетку, пухеньку булочку. Твій розум надсилає імпульси до їдальні, і тільки-но з'являється думка про їжу - перед тобою з'являється таця «Хеппі міллу». Або ж уявімо таке: у твого однокласника День народження. Ви всі вирушаєте відсвяткувати його у їдальню університету. Ви заходите до розкішної, просторої зали, в якій грає твоя улюблена група, і займаєте столик, який тримається в повітрі. Кожен подумки згадав ту страву, яку б він хотів скуштувати і перед вами – бездоганні страви, за які не потрібно платити. Напевно, одна з мрій справжнього студента!

Тож, думаю, читаючи цю розповідь ви вже встигли зголодніти. Не будемо Вас затримувати ...Смачного!

Харченко Богдана

*Наступна зупинка Факультет іноземної та
слов'янської філології
або ж ...*

ОБЕРЕЖНО ФІЛФАК!

Що ж можна сказати про філологічний факультет? Деякі з вас можуть сказати, що це лише читання книг і все. Проте я пропоную вам дізнатися чим насправді живуть студенти нашого факультету.

Почнемо з навчання. Ніхто не заперечує, що читати потрібно багато. Спочатку важко, але потім розумієш, що «роман за ніч» - це можливо. З'ясовується, що ніч довга і спати 7-8 годин, як радять лікарі не обов'язково. Але з іншого погляду тобі подобається цей процес, стає цікавим чим же він завершиться. Тебе вчать розрізняти літератури і ти можеш відпочивати, читаючи книгу. Безумовно, потрібно вчити і українську мову. Викладачі говорять: «Правопис – ваша настільна книга». Деякий час не розумієш про що вони, але згодом помічаєш, як все частіше заглядаєш в неї аби перевірити себе. Ти автоматично помічаєш помилки в мовленні, рекламі тощо. Дуже приємно, що ці знання корисні не лише тобі, але і можуть допомогти твоїм знайомим, друзям або родині.

Є у нашого факультету і особливість: більшість студентів - дівчата. Хлопці! Пройдіться коридорами нашого факультету. Ви побачите скільки гарних дівчат навчається у нас, почуєте їх голосний сміх і у вас обов'язково з'явиться бажання вступити до нашого вишу. Хлопців у нас мало, але ті, що є варті уваги. Окрім того, що вони гарні й веселі, вони ще й освічені й начитані, з ними є про що спілкуватися, що в наш час – рідкість.

Через те, що їдальня ще будується студентів можна зустріти біля кавових автоматів, де з чашкою кави або чаю вони спілкуються з друзями. Весною або восени, коли ще тепло студентів можна зустріти на галявині перед університетом в колі одногрупників або застати за читанням улюбленої книги.

Як же ми проводимо вільний час? Студенти нашого факультету долучаються до організації заходів, що відбуваються в

нашому університеті. Серед них вечори поезії студентів, Квартирники, тематичні вечори і багато іншого.

На жаль багато розповісти не можу, тому що я студентка першого курсу. Проте вже зараз я можу сказати, що філологічний факультет – це велика, дружня родина, яку єднають наші дорогі викладачі-філологині.

Клешніна Світлана

*Почитали? Прийшов час і фізичними вправами позайматися!
Наступна зупинка*

Один, два, три, чотири! Ми рухаємо або ІФК

Інститут фізичної культури навчає лише багатирів і сильних духом дівчат. Забезпечує світу мужніх, сильних і розумних синів і доньок, котрі, як ті супергерої допомагатимуть всім і всьому!

СумДПУ імені А.С. Макаренка пишається студентами, котрі не шкодують ні сили, ні часу, щоб удосконалити своє здоров'я і покращити його іншим. У інституті фізичної культури діють сім кафедр. З давніх-давен число 7 є магічним, тому всі студенти, котрі там навчаються володіють надзвичайними здібностями: розумовими і фізичними.

ІФК готує кваліфікованих спеціалістів у різних галузях: вчитель фізичної культури, тренер-викладач з обраного виду спорту, вчитель основ здоров'я, фізична реабілітація, логопедія, фахівець з туризму. Це все життєво необхідні і корисні професії.

Коротко про деякі з них:

Вчитель фізичної культури – відважний атлет!

Сила його – для всіх силует.

Ігри спортивні проводить він класно,

Нормативи складні здасте ви прекрасно!

А якщо серйозно, то вчитель фізкультури повинен бути таким, щоб діти з нього брали приклад, щоб дивлячись на нього зникало бажання палити, зловживати спиртним, дивитися в бік наркотиків. Фізрук ставить за мету прищепити любов до спорту! А спорт – це здоров'я!

Тренер-викладач з обраного виду спорту – копітка професія, адже потрібно постійно працювати і тренуватися, тренуватися і працювати. Людина з цією освітою стає схожою на супермена:

Тренер – не завжди круто і класно,

Але не всім зрозуміло і ясно,

Як він встигає все поспіяти

Навчати, виконувати і тренувати.

Керівник підділи фізичної культури та спорту, директор спортивних шкіл, тренер-викладач з різних видів спорту, вчитель фізичної культури – спеціальності, які отримують студенти-випускники за цим напрямом. Чому обирають дані професії? Навіщо тому, що вони будуть популярними у всі епохи, бо спорт – це модно!

Вчитель основ здоров'я – важлива спеціальність. Адже хто ще зможе пояснити маленькому школярику як правильно переходити дорогу, що означає кожен колір світлофора, чи корисно засмагати на лівку, що таке повітряні ванни, що робити, коли раптом – пожежа або чомусь пахне газом у будинку, а які дії застосовувати, якщо найкращий друг ліз на дерево, щоб зняти котика, але упав і зламав руку, а якщо ти захворів, зостався сам у дома і помітив, що в сусідньому будинку вештається незнайомий чоловік? Номер служб порятунку – 101, 102, 103, 104, як користуватися? Відповідь на це і безліч інших запитань дасть вчитель основ здоров'я!

Основи здоров'я – які ж там основи?

Запитують вчителя знову і знову!

Діти ретельно предмет цей вивчають

Багато нового для себе пізнають!

Так важливо сьогодні не помилитися майбутньому студенту обираючи ту чи іншу професію. Але ніколи не буде помилкою пов'язати своє життя із фізичною реабілітацією. Представники даного напрямку завжди відповідальні, розумні, сильні люди, здатні прийти на допомогу, вони, як лікарі, турбуються про здоров'я інших, покращують фізичний стан, відновлюють працездатність, поліпшують здоров'я.

Реабілітологом хочеш ти стати ?

Це ж який розум треба мати?

А ще невпинно працювати,

Методику фізичних вправ розробляти,

Радість від життя іншим дарувати.

Логопед – це не просто професія! Робота логопеда вимагає величезного терпіння:

Увага, терпіння, дипломатичність,

Вчасна підтримка та інтенсивність -

Риси професії цього добросерда -

Кращого в світі логопеда.

Надзвичайно цікава й неодноманітна професія фахівця з туризму. Її так охоче обирають студенти. Ця професія з присмаком пригод. Туризм - популярний нині напрям підготовки. Ця сфера діяльності стрімко змінюється. Клієнти стають вибагливішими, але так само хочуть, щоб їх дивували, вигадували і дарували їм свято. Тому педагогічний університет імені А.С. Макаренка готує фахівців із туризму, шукає особливі підходи до виховання професіоналів.

Туризм – це сонце, море і пісок,

сніги, курорти та лісок.

Хто хоче все це завжди мати –

Фахівцем з туризму повинен стати!

Руденко Юлія

Далі буде...

Наукове видання

Збірник конкурсних робіт
Мій університет – моя гордість: діалог триває

Суми : Вид-во СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2016
Свідоцтво ДК №231 від 02.11.2000 р.

За редакцією: **О. Семеног**
Упорядник: **М. Ячменик**
Комп'ютерна верстка: **Ю. Ліхачова**

Здано в набір 14.11.2016 р. Підписано до друку 14.12.2016 р.
Формат 60х84/16. Гарн. Вооктап. Друк ризогр.
Папір друк. Ум. друк. арк. 3,5. Обл.-вид. арк. 2,9.
Тираж 100. Вид. №63.

Видавництво СумДПУ імені А. С. Макаренка
40002, Суми, вул. Роменська, 87

Виготовлено на обладнанні СумДПУ імені А. С. Макаренка